

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319201227
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319201227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Jozef Mačej a sudkýň: JUDr. Katarína Slováčeková a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, so sídlom Staničná 5, Galanta, dieťa rodičov: matka C. B., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX, otec D. E. F., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, H., zastúpený: Marián Galbavý, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Kapitulska 448/6, Trnava, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 21P/45/2019-1721 zo dňa 4.7.2022 vo výrokoch I., II., III., IV., V., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom č. k. 21P/45/2019-1366 zo dňa 8.9.2021 súd prvej inštancie výrokom I. znížil vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa na bežné výživné na maloleté dieťa zo sumy 1.000,-Eur mesačne na sumu 650,-Eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, kde výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa, výrokom II. uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť prispievať na tvorbu úspor pre maloleté dieťa výživným na tvorbu úspor v sume 350,-Eur mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré výživné je otec maloletého dieťaťa povinný poukazovať na účet tvorby úspor - výživné pre maloleté dieťa vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred, výrokom III. uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zriadiť maloletému dieťaťu v banke osobitný účet na tvorbu úspor pre maloleté dieťa s označením výživné, výrokom IV. uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku oznámiť otcovi maloletého dieťaťa písomne číslo bankového účtu zriadeného pre maloleté dieťa na tvorbu úspor pre maloleté dieťa, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami na tomto účte je potrebný súhlas súdu, a to až do dosiahnutia plnoletosti maloletého dieťaťa, výrokom V. návrh matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného na maloleté dieťa zamietol, výrokom VI. konanie o návrhu otca maloletého dieťaťa na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zastavil, výrokom VII. konanie o návrhu otca maloletého dieťaťa na zmenu miesta odovzdania a prevzatia maloletého dieťaťa pri realizácii styku zastavil, výrokom VIII. ponechal styk otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom neupravený, výrokom IX. zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 8P/44/2016-34 zo dňa 20.12.2016 v časti o výživnom pre maloleté dieťa a v časti styku otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom, výrokom X. rozhodol, že časť trov konania štátu v sume 319,92 Eur bude uhradená zo zaplatených preddavkov matkou maloletého dieťaťa evidovaných pod položkou registra D14/3/2020, po právoplatnosti tohto rozsudku, výrokom XI. upravil účtáreň tamajšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto

rozsudku poukázala sumu vo výške 50,-Eur zo zaplatených preddavkov, evidovaných pod položkou registra D14/3/2020, matke maloletého dieťaťa: C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX, na jej účet vedený v I. G., IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, výrokom XII. upravil účtáreň tamojšieho súdu, aby po právoplatnosti tohto rozsudku poukázala sumu vo výške 143,69 Eur zo zaplateného preddavku, evidovaného pod položkou registra D14/74/2019, otcovi maloletého dieťaťa: D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, H., prechodne bytom D. XXX/XX, J., na jeho účet vedený v K., L., IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a výrokom XIII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 26CoP/91/2021-1444 zo dňa 10.1.2022 v dôsledku podania odvolania matky proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 21P/45/2019-1366 zo dňa 8.9.2021 vo výrokoch I., II., III., IV., V. uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., V. a v závislých výrokoch IX. v časti zmeny rozsudku o výživnom, XIII. zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie nenáležité zisťovanie všetkých relevantných okolností potrebných pre posúdenie pomerov účastníkov konania, nevykonanie ďalšieho dokazovania nevyhnutného pre rozhodnutie vo veci, neposúdenie všetkých do úvahy prichádzajúcich rozhodných okolností daného prípadu, nedostatočné odôvodnenie. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 21P/45/2019-1366 zo dňa 8.9.2021 v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., V. a v závislých výrokoch IX. v časti zmeny rozsudku o výživnom, XIII. zrušil a vec v zrušenom rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku) s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude komplexne vyhodnotiť pomery účastníkov konania, porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodovania, v zmysle vyhľadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporové konania, objektivizovať príjmy a ustáliť zárobkové a majetkové pomery rodičov za rozhodné obdobie, možnosti a schopnosti otca platiť matkou navrhované zvýšené výživné alebo otcom navrhované znížené výživné., výdavky účastníkov konania a posúdiť ich opodstatnenosť, ich skutočné vynakladanie overiť, následne porovnať pomery v čase ostatnej úpravy výživného a v čase aktuálneho rozhodovania o návrhu na zvýšenie a na zníženie výživného, výsledky dokazovania znova vyhodnotiť, potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

Súd prvej inštancie po čiastočnom zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 21P/45/2019-1721 zo dňa 4.7.2022, ktorým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa na maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 1.000,- Eur mesačne na sumu 1.300,- Eur mesačne, s účinnosťou od 11.03.2019, s tým, že sumu 300,- Eur mesačne na tvorbu úspor maloletému dieťaťu je otec maloletého dieťaťa povinný poukazovať vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého dieťaťa zriadeného matkou maloletého dieťaťa, výrokom II. nedoplatok na výživnom na tvorbu úspor za obdobie od 11.03.2019 do 30.06.2022 vo výške 11.903,28 Eur povolil otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 350,- Eur až do zaplatenia, splatných spolu s bežným výživným a výživným na tvorbu úspor, na osobitný účet zriadený matkou maloletého dieťaťa s účinnosťou oznámenia názvu a čísla účtu matkou maloletého dieťaťa s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, výrokom III. matke maloletého dieťaťa uložil povinnosť zriadiť osobitný účet maloletému dieťaťu a oznámiť jeho názov a číslo otcovi maloletého dieťaťa do 15 dní od doručenia rozsudku, pričom na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu, výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č. k. 8P/44/2016-34 zo dňa 20.12.2016 v časti o výživnom pre maloleté dieťa, výrokom V. zamietol návrh otca maloletého dieťaťa na zníženie výživného na maloleté dieťa, výrokom VI. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 3, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že tamojší súd naposledy o výške vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa rozhodoval rozsudkom č. k. 8P/44/2016-34 zo dňa 20.12.2016 tak, že otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 1.000 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode, pričom výživné bolo zročné vždy do 15- dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. V čase vydania tohto rozsudku malo maloleté dieťa 10 rokov a 3 mesiace, v školskom roku 2016/2017 navštevovalo 4. ročník na Základnej škole v Šoporni a podľa tvrdenia matky dieťa trpelo ADHD a navštevovalo psychologičku, obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť iba k maloletému A.. Matka bola zamestnaná ako nákupca u zamestnávateľa M. F., F. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 908,32 eur a poberala rodinné prídavky na maloleté dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne, otec bol zamestnaný ako viceprezident v obchodnej spoločnosti I. A. N. F., F. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 5.848,92 eur.

Aktuálne má matka len jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému A.. S maloletým dieťaťom bývala na adrese B. XXXX v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM exmanželov (rodičov dieťaťa), ktoré doposiaľ nie je vyporiadané. Matka pracuje ako nákupca u zamestnávateľa M. F., F. F. priemerným čistým mesačným príjmom od februára 2018 do decembra 2018 vo výške 904,34 eur, od januára 2019 do decembra 2019 vo výške 1.125,17 eur, od januára 2020 do decembra 2020 vo výške 988,68 eur a od januára 2021 do decembra 2021 vo výške 842,21 eur (vrátane náhrady mzdy vyplatennej zamestnávateľom pri jej práceneschopnosti v sume 394,32 eur). Od januára 2022 do marca 2022 mala matka vyplatenú náhradu mzdy od zamestnávateľa pri práceneschopnosti za mesiac marec 2022 vo výške 200,53 eur, pričom v období od 22.01.2022 do 14.03.2022 vykazoval zamestnávateľ neospravedlnenú neprítomnosť matky v práci. Za mesiac marec 2022 boli matke vyplatené Sociálnou poisťovňou nemocenské dávky v sume 167,90 eur. Matka pobera prídavky na maloleté dieťa vo výške 25,88 eur mesačne a uplatňuje si daňový bonus na maloleté dieťa. Je výlučnou vlastníčkou bytu v Seredi, v ktorom býva jej matka (od marca 2022 aj s maloletým dieťaťom), ktorej ho neprenajíma. Je vlastníčkou jedného osobného motorového vozidla zn. O. N. 'd, r. v. 2015, pri ktorom je od 27. 11.2019 evidovaná exekútorská blokácia a ktoré patrí do masy BSM, ktoré doposiaľ nie je právoplatne vyporiadané. Matka maloletého dieťaťa má dva účty vedené v I. G. N. P. L. F., z toho jeden CA (účtovný zostatok k 30.04.2021 v sume 1.117,28 eur; účtovný zostatok k 21.02.2022 v sume 620,36 eur) a druhý CA (účtovný zostatok k 30.04.2021 v sume 212,13 eur; účtovný zostatok k 21.02.2022 v sume 0,13 eur). Oproti stavu pri predchádzajúcom rozhodnutí súdu, kedy matka dosahovala priemerný čistý mesačný príjem v sume 908,32 eur, príjem matky bol v roku 2018 nižší o 3,98 eur, v roku 2019 sa zvýšil o 216,85 eur, v roku 2020 sa zvýšil o 80,36 eur a v roku 2021 poklesol o 66,11 eur. Za pomernú časť roka 2022 (január až marec) mala matka maloletého dieťaťa príjem iba v marci 2022 pozostávajúci z nemocenských dávok v sume 167,90 eur a náhrady mzdy od zamestnávateľa pri práceneschopnosti v sume 200,53 eur. Mesačné výdavky matky súd prvej inštancie v súlade s predloženými dokladmi ustálil nasledovne: polovica splátky hypotekárneho úveru v sume 400,50 eur (poslednú splátku mal súd prvej inštancie preukázanú dňa 20.08.2019), zálohové platby na energie v sume 163,02 eur, opravy domu v sume 72,41 eur (čistenie komína v sume 44 eur, servis kotla v sume 85 eur a bývanie a záhrada priemerne v sume 739,90 eur), dane, poplatky, poistenie nehnuteľnosti a vývoz odpadu v sume 21,56 eur (daň z nehnuteľnosti v sume 18,69 eur, poistenie majetku v sume 180,20 eur, odvoz odpadu za roky 2018, 2019 v sume 59,86 eur), internet a TV v sume 77,17 eur mesačne, zdravotné a rizikové poistenie v sume 35,97 eur, potraviny, drogériu, hygienické a zdravotné potreby v sume 325 eur, náklady na psa v sume 10 eur, pohonné hmoty do práce v sume 55 eur, PZP, servis, diaľničná známka, STK a EK v sume 43,83 eur (servis 300 eur, STK a EK v sume 56 eur a PZP v sume 120 eur a diaľničná známka v sume 50 eur).

Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti je maloleté dieťa staršie o 5 rokov a 7 mesiacov, v čase prechádzajúceho rozhodnutia súdu dieťa navštevovalo prvý stupeň základnej školy (X. ročník), v čase začatia tohto konania navštevovalo X. ročník na Základnej škole v B., v súčasnosti ukončilo X. ročník základnej školy. Maloleté dieťa má diagnostikovanú poruchu pozornosti s hyperaktivitou (ADHD). Má psychické problémy, s čím sú spojené zvýšené výdavky na potrebnú zdravotnú starostlivosť. Maloleté dieťa sa so svojím otcom nestretáva od septembra 2020, pričom do tohto času otec nad rámec výživného poskytoval maloletému dieťaťu aj ďalšie plnenia spočívajúce v nákupe oblečenia a zabezpečovania dovolení (napr. Dubaj, Chorvátsko) a lyžovačiek. Otec platí maloletému dieťaťu členské v Playstation klube, posledná platba bola realizovaná dňa 09.05.2022 v sume 24,99 eur. Pravidelné mesačné výdavky maloletého dieťaťa súd prvej inštancie ustálil v celkovej sume 710,91 eur, ktoré považoval za odôvodnené, s prihliadnutím na životnú úroveň otca maloletého dieťaťa, na ktorej má maloleté dieťa právo sa podieľať a tieto výdavky zahŕňajú: oblečenie v sume 130 eur, zubára a dentálnu hygienu 4,17 eur (50 eur ročne), kozmetiku, akné a osobnú starostlivosť v sume 10 eur, kino a ostatné voľnočasové

aktivity (reštaurácie, výlety) v sume 40 eur, stravu doma v sume 200 eur, telefón v sume 10 eur, vreckové v sume 15 eur, vitamíny, bežné lieky a výživové doplnky v sume 27,67 eur, kaderníka v sume 10 eur, ostatné výdavky (oslava s kamarátmi a zábava s kamarátmi, Fun park, bludisko, laser arena) v sume 78 eur, X-box členstvo, hry v sume 46,07 eur, pohonné hmoty na aktivity maloletého dieťaťa v sume 60 eur, poplatky v škole (triedny fond, sponzorský príspevok, knihy, učebnice, pracovné zošity ANJ, NJ, divadielka) v sume 5 eur (60 eur ročne), školské pomôcky v sume 9,58 eur, online poradenstvo psychológa A. P. J. v sume 10 eur (úhrada dňa 23.02.2021 v sume 40 eur a dňa 22.03.2021 v sume 80 eur), online doučovanie v škole Populo v sume 45 eur (úhrada dňa 23.02.2021 v sume 240 eur a dňa 08.04.2021 v sume 300 eur), psychologické vyšetrenie u A. A. B., Al mente s.r.o., Trnava v sume 10,42 Eur (úhrada dňa 09.06.2021 v sume 65 eur, dňa 23.06.2021 v sume 30 eur a dňa 07.07.2021 v sume 30 eur). K dôvodným mesačným výdavkom maloletého dieťaťa súd prvej inštancie zahrnul aj pomernú časť výdavkov na bývanie do času, keď maloleté dieťa zdieľalo spoločnú domácnosť so svojou matkou (do marca 2022), teda do odpojenia rodinného domu v B. od vody: zálohové platby na energie v sume 81,51 eur (1/2 zo sumy 163,02 eur), údržba, opravy domu v sume 36,21 eur (1/2 zo sumy 72,41 eur), dane, poplatky, poistenie nehnuteľnosti a vývoz odpadu v sume 10,78 eur (1/2 zo sumy 21,56 eur), internet a TV v sume 38,59 eur (1/2 zo sumy 77,17 eur). K výdavkom maloletého dieťaťa súd prvej inštancie tiež zahrnul jednorazové a mimoriadne výdavky: kúpu postele v sume 98 eur, tábory - Robotíc v sume 283,20 eur, Army camp v sume 185 eur, Skautský tábor v sume 60 eur, Robotíc v sume 275,20 eur, kúpu počítača v sume 1.049 eur, narodeniny 12. v sume 18,80 eur, narodeninovú oslavu 13. v sume 155,70 eur, nákupy v predajni Dráčik v sume 39,14 eur, kúpu gitary s príslušenstvom v sume 200 eur, kurz Gamecraft v sume 317,40 eur, kúpu náplne do tlačiarne, mobilu, krytu a ochranného skla v sume 219,19 eur, kúpu webkamery, kancelárskeho papiera a poznámkového bloku v sume 63,88 eur, kúpu náplne do tlačiarne, elektrickej zubnej kefy, organizéra káblov a držiaka v sume 275,29 eur, pomôcky na začiatku školského roka v sume 78,72 eur, ďalšie školské pomôcky v sume 59,50 eur, poplatky (rodičovský príspevok, triedny fond, poistenie, LVVK, exkurzia Trnava) v školskom roku 2019/2020 v sume 241 eur (viď doklad na čl. 897 spisu).

Od posledného súdneho rozhodnutia otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k maloletej Q. B., nar. XX.XX.XXXX, na výživu ktorej aktuálne prispieva sumou vo výške 800 eur mesačne (bežné výživné) a sumou 200 eur mesačne na tvorbu úspor. Otec bol povinný prispievať na výživu nevydatej matky (matky maloletej Q.) sumou 350 eur mesačne v období od 06.12.2017 do 22.05.2019 (rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 31Pc/19/2017-195 zo dňa 03.10.2018). Otec je ženatý, v priebehu konania uzavrel dňa 09.05.2020 manželstvo s G. M. R.. Manželka otca bola nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Od júla 2021 je zamestnaná u zamestnávateľa G. G. J. L. s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 883,48 eur. Otec býval v G., S. X, R. Q. E. N. R. X- izbovom byte, ktorý pre neho prenajímali jeho zamestnávateľ. Nájom bol v sume 1.900 eur mesačne, ktorý mu bol vyplácaný zamestnávateľom, išlo o nepeňažný príjem, ktorý zdaňoval. Od 12.03.2021 je otec prihlásený na prechodný pobyt na adrese D. XXX/XX, J.. Na tejto adrese býva od 01.02.2021 v rodinnom dome so svojou manželkou, jej matkou a starou matkou, kde si za prenájom izby platia s manželkou sumu 180 eur mesačne. Rodinný dom je vo vlastníctve jeho manželky a jej rodiny. Ešte pred začatím tohto konania nadobudol otec rodinný dom v k. ú. H. (kúpna zmluva zo dňa 22.06.2017) za kúpnu cenu 270.000 eur, pričom časť z nej (vo výške 170.000 eur) bola financovaná z hypotekárneho úveru. Otec prenajímali rodinný dom v H. za sumu nájomného 1.200 eur mesačne a sumu 100 eur za náklady na energie, v súčasnosti ho prenajíma za sumu nájomného v rovnakej výške a sumu 300 eur za náklady na elektrickú energiu, dodávky vody a vodné stočné. Otec vlastní spolu s matkou v BSM rodinný dom v B., v ktorom bývala matka s maloletým dieťaťom do odpojenia domu od vody, pričom toho času v tomto dome býva už len matka. Okrem toho je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 229 m², v k. ú. B.. Vlastní dve osobné motorové vozidlá, jedno zn. Opel Corsa, r. v. 2017 a druhé zn. Nissan, r. v. 2004. Má dva účty vedené v K. T. G., L., z toho jeden bežný (účtovný zostatok k 28.04.2021 v sume 261,31 eur; účtovný zostatok k 21.02.2022 v sume 4,13 eur) a jeden termínovaný vklad (účtovný zostatok k 28.04.2021 i k 21.02.2022 v sume 1,37 eur). Z daňového priznania otca maloletého dieťaťa k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2018 vyplývalo, že mal príjem vo výške 11.933,70 eur mesačne, za rok 2019 vyplývalo, že mal príjem vo výške 14.020,36 eur mesačne, za rok 2020 vyplývalo, že mal príjem vo výške 9.101,17 eur mesačne, za rok 2021 vyplývalo, že mal príjem vo výške 2.918,70 eur mesačne. Príjem otca sa oproti času predchádzajúceho rozhodnutia súdu, kedy mal priemerný čistý mesačný príjem v sume 5.848,92 eur, za roky 2018, 2019 a 2020 zvýšil o sumu 3.252,25 eur až 8.171,43 eur. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že otec ukončil pracovný pomer v októbri 2020, stal sa konateľom spoločnosti a poberá odmenu za výkon funkcie konateľa v sume 4.500 eur/brutto/mesačne. Otec je konateľom ďalších zahraničných spoločností (v Anglicku, Nemecku,

Poľsku a Francúzsku), je samostatne zárobková činná osoba a zároveň je aj členom štatutárneho orgánu spoločnosti F. U. U. S.. Otec ukončil činnosť s odmenou presahujúcou sumu až 11.507,43 eur mesačne, bez odstupného a vykonáva činnosť s odmenou 3.114,38 eur mesačne, čo súd prvej inštancie posúdil ako vzdanie sa vyššieho príjmu. Otec nepreukázal, že by jeho pracovné miesto, ktoré zastával pred októbrom 2020 zaniklo, ani snahu o získanie výhodnejšieho zamestnania, čo znamená, že sa bez vážneho dôvodu vzdal vyššieho príjmu. Otec od posledného rozhodovania súdu o výživnom nadobudol nehnuteľnosť - rodinný dom v H., ktorý kúpil za sumu 270.000 eur, z ktorej suma 170.000 eur bola uhradená z prostriedkov hypotekárneho úveru a ostatná suma z vlastných finančných prostriedkov otca, čo tiež preukazuje nadštandardné finančné zabezpečenie otca maloletého dieťaťa.

Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa je čiastočne dôvodný, naopak návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný. Niet pochýb o tom, že zásadná zmena pomerov nastala na strane maloletého dieťaťa tým, že dieťa je staršie o 5 rokov a 7 mesiacov, pričom v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia súdu navštevovalo prvý stupeň základnej školy (X. ročník), pričom v čase začatia tohto konania maloleté dieťa navštevovalo už druhý stupeň základnej školy (X. ročník) a v súčasnosti ukončilo X. ročník základnej školy. Niet pochýb o tom, že výdavky s rastúcim vekom dieťaťa stúpajú. Maloleté dieťa má diagnostikovanú poruchu pozornosti s hyperaktivitou (ADHD). Má psychické problémy, s čím sú spojené zvýšené výdavky na potrebnú zdravotnú starostlivosť. Zásadná zmena pomerov nastala aj na strane otca maloletého dieťaťa, ktorého príjem od posledného súdneho rozhodnutia vzrástol o 3.252,25 eur až 8.171,43 eur, stal sa majiteľom nehnuteľnosti, ktorú prenajíma a zároveň má príjem zo samostatnej zárobkovej činnosti. S prihliadnutím na príjem otca, jeho majetkové pomery a životnú úroveň, dospel súd prvej inštancie k záveru, že jeho majetková situácia umožňuje zvýšenie výživného na maloleté dieťa, preto jeho vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa zvýšil zo sumy 1.000 eur mesačne na sumu 1.300 eur mesačne s tým, že suma 300 eur mesačne je určená na tvorbu úspor pre maloleté dieťa. Suma bežného výživného poskytovaného otcom maloletému dieťaťu k rukám jeho matky vo výške 1.000 eur mesačne pokrýva pravidelné odôvodnené výdavky maloletého dieťaťa, jeho výdavky na bývanie i mimoriadne a jednorazové výdavky, aj napriek uplynutiu časového obdobia 5 rokov a 7 mesiacov, odvtedy, čo bolo naposledy rozhodované o výške výživného na maloleté dieťa. Výživné určené na tvorbu úspor sa poskytuje nad rámec aktuálnych mesačných potrieb dieťaťa spravidla za účelom zabezpečenia nákladov na budúce bývanie, štúdium, čo zdravotnú starostlivosť alebo iné osobitné výdavky presahujúcu bežnú spotrebu dieťaťa. Nakoľko otcovi vznikol dlh na výživnom (na tvorbu úspor) za obdobie od 11.03.2019 do 30.06.2022 vo výške 11.903,28 eur, povolil mu ho zaplatiť ho v pravidelných mesačných splátkach po 350 eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci, nakoľko táto výška splátok sa javí ako zodpovedajúca jednak potrebám maloletého dieťaťa, ako aj finančným pomerom otca maloletého dieťaťa.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec v spojení s doplnením odvolania z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nezohľadnil všetky skutočnosti, ktoré sa vzťahujú k určeniu výšky mesačného výživného na maloleté dieťa. Je absolútne vylúčené, aby súd prvej inštancie procesnú pasivitu matky v konaní suploval šikanovaním otca iba na základe jeho procesnej aktivity a súčinnosti voči súdu. Sudkyňa teda v praxi sankcionovala otca za jeho procesnú aktivitu a súčinnosť tým, že mu uložila poriadkovú pokutu a absolútne nedôvodne zvýšila mesačné výživné na maloleté dieťa bez preukázania dôvodných životných nákladov maloletého dieťaťa a životnej úrovne matky, ktorá bola počas konania absolútne pasívna. Súd prvej inštancie sa pri vydávaní napadnutého rozhodnutia absolútne neriadil právnym názorom krajského súdu. V uvedenej právnej veci nemožno konštatovať zistenie všetkých relevantných skutočností a skutočného stavu veci už len z dôvodu, že súd prvej inštancie počas celého konania neprihliadal na absolútnu procesnú pasivitu a obštrukcie zo strany matky a na druhej strane zaťažoval otca absolútne zbytočnými dopytmi, čo malo za následok vydanie napadnutého rozhodnutia, ktoré pojednáva iba o údajných nadpriemerných príjmoch otca. Súd prvej inštancie sa absolútne nezaoberal skutočnosťou, že maloleté dieťa už nebýva s matkou a naďalej nie je zrejmé, akým spôsobom matka naložila a stále nakladá s nespotrebovanou časťou výživného. Nie je teda vôbec zrejmé, v akých podmienkach maloleté dieťa žije, aké má životné náklady a aké sú majetkové pomery a životná úroveň matky. Čo sa týka údajných nadpriemerných príjmov otca, tieto príjmy z minulosti nezakladajú žiadny dôvod na zvýšenie

výživného na maloleté dieťa. Súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil oprávnené výdavky maloletého dieťaťa a ani tieto výdavky neskúmal. Maloleté dieťa dosiahne vek 16 rokov a možno spravodlivo a dôvodne očakávať, že sa dokáže samostatne vyjadriť k okolnostiam daného prípadu a podrobne opísať mesačné náklady na svoje živobytie. Súd prvej inštancie nepovažoval za potrebné v konaní vypočúť matku, oboznámiť sa s jej životnými nákladmi a príjmami či výdavkami na maloleté dieťa. V nadväznosti na zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa sudkyňa napadnutým rozhodnutím absolútne spochybnila pôvodné rozhodnutie vydané v septembri 2021. Sudkyňa absolútne nezohľadnila skutočnosť, že matka sa dobrovoľne vzdala príjmu z prenájmu bytu, ktorý vlastní, nie je zamestnaná, nepoberá nemocenské, ani iné sociálne dávky, k motorovému vozidlu matky je evidovaná exekúcia a na bankových účtoch nemá prakticky žiadne finančné prostriedky. Z dôvodov opakovaných absencií v práci nebol matke vyplatený príjem za mesiace január a február 2022, následne iba náhrada mzdy kvôli jej práceneschopnosti, avšak od mesiaca apríl 2022 matka nepoberá žiadnu sociálnu dávku ani mzdu. Opodstatnenosť výdavkov na maloletého podľa návrhu matky považuje otec za veľmi spornú. Je zrejmé, že matka sa na vyživovacej povinnosti maloletého dieťaťa žiadnym spôsobom nepodieľa, čo je neprípustné. Napadnuté rozhodnutie prakticky zaväzuje otca, aby sa podieľal na vyživovacej povinnosti maloletého dieťaťa vo výške 100%. Otec je toho názoru, že za psychický stav maloletého dieťaťa je v plnom rozsahu zodpovedná matka. Otec opakovane upozorňoval súd prvej inštancie na negatívne výchovné vplyvy matky na maloletého dieťaťa, maloleté dieťa pri matke žilo v rodinnom dome v nehygienických podmienkach a podobne. Otec sa s maloletým dieťaťom nestretáva od septembra 2020, keď pokračujúca nevyhovujúca až fatálna výchova matky a nahováranie maloletého dieťaťa k nenávisťi voči otcovi viedli neskôr v marci 2021 k brutálnemu nevyprovokovanému útoku maloletého dieťaťa na otca a vyhrážanie sa mu zabitím. Súd prvej inštancie sa v uvedenej veci vôbec nezaujímal o zdravotný stav maloletého dieťaťa, nezisťoval príčiny zhoršeného psychického stavu maloletého dieťaťa, dôvody extrémne vysokého počtu absencií v škole na vyučovacích hodinách a zhoršenia prospechu v škole. Matka zmarila výchovné opatrenie, ďalej odmietla mediáciu, o ktorú sa otec pokúšal dvakrát sprostredkovaním a zaplatením mediátora. Manželka otca (G. M. F.) je v 23. týždni rizikového tehotenstva, teda v čase súdneho pojednávania vytyčeného na 4. júla 2022 bola práceneschopná z dôvodu hroziaceho potratu. Je neprípustné, aby bola vyživovacia povinnosť absolútne likvidačná pre otca, čo je v uvedenom prípade zrejmé. Predaj rodinného domu v H. považuje otec za absolútne nelogický a nedôvodný. Na druhom súdnom pojednávaní nedostal otec žiadny priestor na vyjadrenie, sudkyňa iba kládla otcovi ohľadom predložených daňových priznaní a mesačných poplatkov za služby, otec bol zo strany súdu prvej inštancie opakovane žiadaný na predloženie značného množstva dokumentov, čo aj promptne splnil. Sudkyňa v konaní vyslovene suplovala úlohu právnej zástupkyne matky a postupovala v rozpore so zásadou nestrannosti a nezávislosti sudcov. Sudkyňa zároveň nedala priestor otcovi predvolať a vypočúť syna a jeho starú mamu (A. E.) a klásť otázky matke. Napadnuté rozhodnutie nespĺňa základnú funkciu kladenú na presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia rozhodnutia. Z informácií dostupných otcovi je zrejmé, že maloleté dieťa bolo hospitalizované na Klinike detskej psychiatrie Národného ústavu detských chorôb, o hospitalizácii sa oficiálne dozvedel telefonicky od lekárky A. V. dňa 22. septembra 2022. Približne v mesiaci apríl 2022 maloleté dieťa absolútne psychicky nezvládlo záverečné písomné skúšky Monitor 2022 na základnej škole, utieklo počas vyučovania zo školského zariadenia. Matka zároveň odmietla poskytnúť informácie otcovi o zdravotnom stave maloletého dieťaťa. Zdravotný stav maloletého dieťaťa sa naďalej zhoršoval až do takej miery, že v júni 2022 skolabovalo na autobusovej zastávke v Seredi. Po týždni od nástupu na strednú školu sa údajne maloleté dieťa nervovo zrútilo. Z celej právnej veci je zrejmé, že matka si ohľadom maloletého dieťaťa neplní svoje rodičovské povinnosti a výživné od otca nie je poukazované a spotrebované v prospech jeho potrieb. Otec navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zverí maloletého do striedavej starostlivosti rodičov s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletého bude každý prvý nepárny týždeň bydlisko matky, kde otec vyzdvihne a následne matke vráti a každý druhý nepárny týždeň bydlisko otca, v ktorom matka otcovi odovzdá a následne od otca prevezme a otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 330 eur mesačne do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, z toho sumou 300 eur k rukám matky a sumou 30 eur na osobitný sporiaci účet zriadený v prospech maloletého.

Matka a kolízny opatrovník odvolanie nepodali, k odvolaniu otca v spojení s doplnením odvolania otca sa nevyjadřili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) Civilného sporového poriadku v spojení s § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhmi uplatnených požiadaviek a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného otca pre maloletého zo sumy 1.000 eur mesačne na sumu 1.500 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu a o návrhu otca na zníženie výživného otca pre maloletého zo sumy 1.000 eur mesačne na sumu 800 eur mesačne. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na zvýšenie výživného pre maloletého v rozsahu určenom súdom prvej inštancie a na zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného pre maloletého.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa otcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky účastníkov a zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa otec s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré vyhovel návrhu matky na zvýšenie pre maloletého len z časti a pre ktoré zamietol návrh otca na zníženie výživného pre maloletého. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) hmotné potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady na jedlo, ošatenie, obuv, bývanie atď., ako aj ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a zdravie dieťaťa súvisiace so vzdelaním, prípravou na budúce povolanie, kultúrnym, športovým a rekreačným vyžitím; za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať nepochybne aj tvorbu úspor. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom dieťaťa, ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Miera odôvodnených potrieb je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa (fyzickej a duševnej vyspelosti), jeho zdravotného stavu, schopností, zručností a spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby oprávneného dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného rodiča sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných

rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie (odsek 15., 16., 19. - 47. rozsudku súdu prvej inštancie) a odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sú uvedené všetky vykonané dôkazy v tomto smere a závery z nich plynúce. Následne súd prvej inštancie podrobne uskutočnil porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho rozhodovania (odsek 59., 64. rozsudku súdu prvej inštancie), ako i nového rozhodovania (ods. 61., 62., 63, 64. rozsudku súdu prvej inštancie) a potom veľmi podrobne uskutočnil porovnanie podstatnej zmeny pomerov na strane účastníkov konania vychádzajúc z výsledkov dokazovania (odsek 65. rozsudku súdu prvej inštancie). V prejednáwanej veci súd prvej inštancie posudzoval vec dôsledne a dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie o zmene výšky výživného otca pre maloletého, ku ktorého záverom niet čo dodať. Preto mal odvolací súd za to, že opakovanie zdôvodnenia rozhodnutia o zmene výšky výživného je nadbytočné a v podrobnostiach odkazuje na precízne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci sú splnené podmienky pre zvýšeného výživného v prospech maloletého, keď rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Od ostatného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie viac ako päť rokov, teda už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, kedy prirodzene vzrástli jeho potreby na bežné životné náklady. Maloletý v čase ostatného rozhodovania o výživnom navštevoval prvý stupeň na základnej škole, v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie navštevoval druhý stupeň na základnej škole. Bez pochybností sa nástup na druhý stupeň základnej školy spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Vzhľadom na odstup rokov od posledného rozhodovania o výživnom pochopiteľne vzrástli aj jeho odôvodnené potreby vo všetkých ďalších oblastiach života a výdavky spojené s mimoškolskými aktivitami a osobnostným rozvojom maloletého. Od poslednej úpravy výživného na strane maloletého vzhľadom na uvedené jednoznačne došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich určenie vyššieho výživného (odsek 62. rozsudku súdu prvej inštancie). Rovnako správne súd prvej inštancie porovnával zmenu pomery i na strane rodičov. Čo sa týka príjmu matky u nej nedošlo k podstatnej zmene okolností, keďže jej príjem bol v čase rozhodovania súdu prvej inštancie porovnateľný (odsek 61. rozsudku súdu prvej inštancie), u otca naopak došlo k podstatnému zvýšeniu príjmu od ostatnej úpravy výživného (odsek 63., 64. rozsudku súdu prvej inštancie). Počet vyživovacích povinností zostal u matky nezmenený, otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť k maloletej Q. B., narodenej XX.X.XXXX.

Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov, príslušných rodinnoprávných vzťahov. Kritérium uvedené v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného pritom aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku, majetkového prospechu a prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, predstavuje všeobecnú úpravu pre všetky druhy vyživovacej povinnosti. Treba ich posudzovať v súvislosti so špeciálnymi kritériami, platnými pre jednotlivé druhy vyživovacej povinnosti, v danom prípade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Ako už bolo uvedené vyššie na strane oprávneného je potrebné zistiť relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného súd preskúmava schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík,

ktoré na seba povinný berie. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumieť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne v príslušnom odbore, vekovej kategórie, dosahované zárobky v danom povolaní.

Súd prvej inštancie sa určovaniu príjmu otca venoval dôsledne, pričom k jeho náležitému zdôvodneniu nemá odvolací súd čo dodať a plne sa s ním stotožňuje, ako je už uvedené vyššie. Otec v odvolaní namietal, že jeho príjmy z minulosti nezakladajú žiadny dôvod na zvýšenie výživného otca pre maloleté dieťa. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke otca odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie boli vykonané (mimo iného) dôkazy daňovými priznaniami otca k dani z príjmov fyzickej osoby za roky 2019, 2020, 2021, pričom ďalej bolo zistené, že otec ukončil činnosť s odmenou presahujúcou sumu 11.507 eur mesačne (bez odstupného) a vykonáva činnosť s odmenou 3.114,38 eur mesačne, pričom dôvod skončenia pracovného pomeru ku dňu 1.10.2020 u zamestnávateľa F. I. A. F. nepreukázal. Správne potom súd prvej inštancie kvalifikoval toto konanie otca ako vzdanie sa vyššieho príjmu, neprihliadol na príjem otca z jeho následnej odmeny za výkon funkcie konateľa v sume 4.500 eur mesačne v hrubom, ale prihliadol na príjem otca, ktorý by mohol dosahovať, ak by zotrval vo svojom predchádzajúcom zamestnaní (spolu s príjmom zo živnosti a z prenájmu nehnuteľností) v roku 2018 v sume 11.933,70 eur mesačne, v roku 2019 v sume 14.020,36 eur mesačne, v roku 2020 v sume 9.101,17 eur mesačne, z ktorého potencionalného príjmu otca vychádzal pri určovaní výšky výživného a jeho postup v prejednávacom prípade podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine bol úplne namieste. Ďalej odvolací súd pripomína, že otcom prezentované výsledky jeho podnikateľskej činnosti nie sú v súlade s tvrdeniami otca o jeho výdavkoch, ktoré sú podstatne vyššie, a preto nemožno vylúčiť ani skutočnosť, že jeho príjmy sú vyššie, ako v konaní deklaroval.

Ani odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie nezohľadnil, že matka sa vzdala svojho príjmu z prenájmu jej bytu v F., ktorý aktuálne užíva jej matka (stará matka maloletého) a maloletý tam prespáva a že súd prvej inštancie sa dostatočne neobjasnil životnú úroveň matky, nie je opodstatnená. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by mala matka príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, pričom ani výdavky matky nesvedčili o nákladnom spôsobe živote, vlastníctve nadštandardne drahých huteľných, či nehnuteľných vecí, vlastníctve majetkových pohľadávok voči dlžníkom a pod.. Žiada sa dodať, že pri určovaní výšky výživného sú predovšetkým rozhodujúce majetkové pomery osoby povinnej, voči ktorej je nárok uplatnený (v prejednávanej veci otec maloletého dieťaťa) a výška životnej úrovne druhej povinnej osoby (v prejednávanej veci matka maloletého dieťaťa) nemá vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca v tom smere, že ak by boli majetkové pomery matky vyššie ako majetkové pomery otca, primerane tomu by malo byť výživné otca pre maloleté dieťa určené v nižšej výške. Tu sa žiada zdôrazniť, že matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému i výkonom osobnej starostlivosti a uspokojovaním jeho bytovej potreby (najskôr v rodinnom dome, teraz v byte), otec sa viac ako dva roky s maloletým nestretáva. Hoci otec opakovane v konaní pred súdom prvej inštancie (uvádzal to aj v odvolaní) sa bránil proti zvýšeniu výživného a naopak žiadal o zníženie výživného pre maloletého, ničím právne významným nepreukázal, že by k poklesu jeho príjmov došlo z objektívnych dôvodov, teda v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zníženie výživného len v rozsahu navrhovanom otcom (na sumu 800 eur mesačne).

Vo vzťahu k odvolacej námietke otca, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal odôvodnenými potrebami maloletého, odvolací súd uvádza, že je neopodstatnená. Súd prvej inštancie podrobne zisťoval pravidelné mesačné výdavky maloletého vychádzajúc najmä z výpovede matky, z písomných podaní matky a z predložených listinných dôkazov, pričom i odvolací súd považuje súdom prvej inštancie zistené a podrobne v preskúmanom rozsudku rozpísané výdavky maloletého za primerané jeho veku a potrebám (odsek 62. rozsudku súdu prvej inštancie), preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o opodstatnenosti výdavkov na maloletého a správnosti ustálenia ich výšky. Niet pochybností, že výdavky na maloleté dieťa nie sú presne rovnaké každý mesiac, preto sa v konaní pred súdom ustáľuje ich priemerná výška za dlhšie časové obdobie, v ktorej sú zohľadnené pravidelné i nepravidelné výdavky v rozhodnom období. Správne súd prvej inštancie zohľadnil aj zhoršený zdravotný stav maloletého, s ktorým zhoršeným zdravotným stavom maloletého sú nepochybne spojené ďalšie notoricky známe výdavky (náklady na cestovanie k lekárovi, nákup liekov a pod.).

Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá zvýšenie výživného otca pre maloletého na sumu 1.300 eur mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť, ako aj na ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Odvolacie námietky otca vo vzťahu k určenému výživnému nemali za následok úvahu odvolacieho súdu o potrebe zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd ich považoval za neodôvodnené. Odvolací súd pre spresnenie dopĺňa, že rozhodnutie súdu o výživnom pre maloleté dieťa je potrebné v konaní posudzovať a odvodzovať zo zistených skutočností a kritérií existujúcich v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom výrok o výživnom je predbežne vykonateľný.

Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého, ktorý je v plnej miere odkázaný výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopný sám sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň dieťaťa je odrazom životnej úrovne jeho rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, zvýšil výživné pre maloletého správne. Súdom prvej inštancie zvýšené výživné pre maloletého zo sumy 1.000 eur na sumu 1.300 eur mesačne je vzhľadom na vek maloletého, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že osobné, majetkové a zárobkové pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie zvýšenému výživnému. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že výživné určené súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúmaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje časť nevyhnutných potrieb maloletého a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletého na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o maloletého sa stará osobne a dobrovoľne si voči nemu plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. Správne súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného len čiastočne, keďže vzhľadom na vek maloletého je predpoklad ďalšieho zvyšovania výživného pre maloletého do budúcnosti, a preto je potrebné ponechať priestor na ďalšie zmeny výšky výživného pri závažnejšej zmene pomerov v budúcnosti (napr. nástup na štúdium na strednej škole, na vysokej škole a pod.). Odvolací súd považuje výživné v sume 1.300 eur mesačne pre maloletého od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloletého a jeho záujmov.

V odvolaní otec tiež namietal, že maloletý nežije od marca 2022 v spoločnej domácnosti s matkou a býva u starej mamy v F. a nie je teda vôbec zrejmé, v akých podmienkach maloletý žije. V tejto súvislosti otec opomenul podotknúť, že v rodinnom dome v B. patriacom do bezpodielového spoluvlastníctva rodičov, kde matka s maloletým po rozvoze rodičov žila, je odpojená voda v dôsledku nezhôd rodičov o vyporiadani majetku patriaceho do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Z tohto dôvodu maloletý respáva v byte v F. vo vlastníctve matky, v ktorom žije aj stará matka, pričom matka chodí za maloletým každodenne v poobedňajších alebo večerných hodinách a venuje sa mu. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o prechodný stav, matka naďalej vykonáva osobnú starostlivosť o maloletého, s ktorou osobnou starostlivosťou jej vypomáha aj stará matka a matka si naďalej plní vyživovaciu povinnosť.

Odvolačí súd považuje za potrebné uviesť, že otec si zjavne zamieňa predmet konania vo veci samej, ktorým je zvýšenie a zníženie výživného pre maloletého, keď v odvolaní v spojení s doplnením odvolania poukazuje na to, že nemá dostatok informácií o maloleťom a jeho zdravotnom stave, že sa s maloletým nestretáva, že matka vedie maloletého k nenávisti voči nemu, že ho maloletý v marci 2022 napadol, že matka zmarila výchovné opatrenie, že maloletý bol hospitalizovaný na psychiatrii z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu a pod., ktoré námietky presahujú rámec dokazovania tohto konania, pričom sám sa s maloletým dlhodobo nestretáva, nepodieľa sa na osobnej starostlivosťi o maloletého. Všetky tieto otcem namiatané skutočnosti budú predmetom dokazovania v súvislosti s novým návrhom otca vo veci samej, ktorý je súčasťou odvolania a ktorým otec navrhuje zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťomu jeho zverením do striedavej osobnej starostlivosťi oboch rodičov.

Otec bol názoru, že súd prvej inštancie sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu, pričom toto bližšie neodôvodnil. Odvolačí súd v zrušujúcom uznesení vytkol súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie predchádzajúceho rozsudku a nenáležité zisťovanie relevantných okolností potrebných pre posúdenie pomerov účastníkov vzhľadom na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine. Bez pochybností je pre súd prvej inštancie právny názor odvolacieho súdu záväzný. V prejednávanej veci odvolačí súd zistil, že po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie súd prvej inštancie v súlade s vyšetrovacou zásadou doplnil dokazovanie vo veci a splnil pokyny odvolacieho súdu, ktorými odvolací súd nasmeroval priebeh ďalšieho konania, a to pri rešpektovaní záväzných procesných pravidiel. Odvolačí súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil s názorom odvolacieho na skutkové a právne otázky súvisiace so zrušeným rozhodnutím a pedantne reagoval na zmeny v skutkových zisteniach pri náležitej aplikácii právnych noriem. V preskúmanom prípade odvolačí súd nezistil žiadne nerešpektovanie vysloveného právneho záveru odvolacieho súdu súdom prvej inštancie, ktoré by mohlo byť posudzované ako svojvôľa so všetkými právnymi následkami.

V nadväznosti na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom odseku nelogicky potom vyznieva odvolacia námietka otca, že sudkyňa napadnutým rozsudkom absolútne spochybnila pôvodné rozhodnutie vydané v septembri 2021, keďže predošlý rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 21P/45/2019-1366 zo dňa 8.9.2021 bol uznesením odvolacieho súdu č. k. 26CoP/91/2021-1444 zo dňa 10.1.2022 zrušený, teda niet rozhodnutia, na ktoré sa otec odvoláva.

Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie nedal otcovi priestor predvolať maloletého a starú matku, klásť matke otázky a vyjadriť sa, je táto odvolacia námietka rovnako neopodstatnená. Konanie na súde prvej inštancie začalo dňa 11.3.2019, rozsudok súdu prvej inštancie bol vyhlásený dňa 4.7.2022, opakovane pred súdom prvej inštancie bol uskutočnený výsluch matky, pričom z obsahu spisu nevyplýva zistenie, že by otec po dobu viac ako troch rokov trvajúceho konania nemal dostatok priestoru realizovať svoje právo klásť matke otázky. Otec ďalej namietal, že nemal priestor predvolať a vypočuť maloletého a jeho starú matku, avšak v odvolaní bližšie neuviedol konkrétne skutočnosti, ktoré mali byť ich výsluchom preukázané. Z obsahu zápisníc o pojednávaní zo dňa 1.6.2022 a zo dňa 4.7.2022 (ani zo zvukového záznamu z pojednávania) nevyplýva, že by mal otec návrhy na doplnenie dokazovania, dokonca na pojednávaní konanom dňa 4.7.2022 uviedol, že nemá návrhy na doplnenie odkazovania. Súd prvej inštancie uznesením na pojednávaní dňa 4.7.2022 vyhlásil dokazovanie za skončené (ktoré uznesenie o skončení dokazovania v sebe subsumuje aj zamietnutie ďalších návrhov na doplnenie dokazovania). Návrh na ďalšie dôkazy otec v konaní pred súdom prvej inštancie nepodal a ani podľa

názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť dokazovanie v konaní pred súdom prvej inštancie výsluchom maloletého alebo starej matky, keď výsluchom rodičov a z listinných dôkazov boli dostatočne preukázané odôvodnené potreby maloletého, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Súd prvej inštancie preto svojim postupom otca nevyvlúčil z realizácie procesného práva navrhovať dôkazy, ktoré mu procesný predpis priznáva. Na pojednávaní konanom dňa 1.6.2022 súd prvej inštancie uskutočnil podrobný výsluch otca, pričom otec na otázky súdu odpovedal nepresne, vyhýbavo a opakovane uviedol, že im nerozumie, následne na pojednávaní konanom dňa 4.7.2022 bolo otcovi umožnené vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Z uvedeného je zrejmé, že otec mal možnosť ústne vyjadriť sa k veci, hoci nie bezprostredne po dokončení jeho výsluchu súdom prvej inštancie ale na nasledujúcom pojednávaní, čo nemalo za následok odopretie jeho práva na spravodlivé súdne konanie.

Ani odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie procesnú pasivitu matky v konaní suploval šikanovaním otca, dokonca mu uložil poriadkovú pokutu, hoci matka bola v konaní absolútne pasívna, nie je náležitá. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (odsek 13. rozsudku súdu prvej inštancie), v ktorom rozsudku súd prvej inštancie zrozumiteľne vysvetlil princípy, na ktorých je založené mimosporové konanie a ktoré vysvetlenie považuje odvolací súd za pochopiteľné bez potreby to opakovať. Mýli sa potom otec, ak namieta, že súd prvej inštancie pochybil v postupe pri dokazovaní, keď v prípade pasivity matky v zmysle vyšetrovacieho princípu prevzal procesnú aktivitu súd prvej inštancie a vykonával aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci. Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že v preskúmanom prípade obaja rodičia neposkytovali súdu prvej inštancie pri objasňovaní skutkového stavu potrebnú súčinnosť a neplnili si riadne povinnosť substancovania, a preto im bola obom (nielen otcovi) uložená poriadková pokuta, rovnako právnej zástupkyňi matky. Súd prvej inštancie v konaní postupoval v súlade s vyšetrovacím princípom v spojení s princípom oficiality a materiálnej pravdy, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie čo najbližšie hmotnoprávnym pomerom účastníkov konania.

Správnym bolo aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení časti výživného pre maloletého nad rámec bežného výživného na tvorbu úspor, keďže zistené príjmové a majetkové pomery otca to umožňujú a suma bežného výživného spolu s výživným od matky je postačujúca na úhradu odôvodnených potrieb maloletého. Časť výživného určeného na tvorbu úspor bude slúžiť na materiálne zabezpečenie dieťaťa do budúcnosti napríklad v súvislosti so štúdiom, nepredvídanými jednorazovými výdajmi a podobne. Práve vyššia životná úroveň povinného rodiča je skutkovým a právnym základom a určujúcou pri konštatovaní jeho schopnosti prispievať popri tzv. bežnom výživnom aj sumou výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor. Odvolací súd vzhľadom na súhrn všetkých konštatovaných súvislostí považoval sumu výživného určenú na tvorbu úspor za primeranú.

Otec podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie aj vo výroku o nedoplatku na zročnom výživnom, ktorého nesprávnosť odvodzoval od určenia výšky výživného. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného za vecne správny, rovnako aj nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 11.3.2019 do 30.6.2022 vo výške 11.903,28 eur určil súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne. Správne povolil súd prvej inštancie nedoplatok na zročnom výživnom vzhľadom na jeho výšku otcovi zaplatiť v splátkach vo výške 350 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové, ani právne vady napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi

konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, o nedoplatku na zročnom výživnom, o povinnosti matky zriadiť osobitný účet, o zmene predchádzajúceho rozhodnutia, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutého a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody nesprávnosti), podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

O novom návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností zverením maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorý je súčasťou odvolania, rozhodne súd prvej inštancie v samostatnom konaní.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).